

Det Anarkistiska Biblioteket

En Patriotisk Skrymtare

Didrik Stigman (Albert Jensen)

Didrik Stigman (Albert Jensen)
En Patriotisk Skrymtare

Av Didrik Stigman (Albert Jensen) Brand nr 1 1914, lördagen den 3
januari

sv.anarchistlibraries.net

”Jag svär vid klangen av de åldriga klockor ... att jag är och vill vara Eder vän och bundsförvant – att jag beundrar och högaktar Edert arbete och Edert tysta tålåmod – och att jag hyser ett orubbligt förtroende till Edert upphöjda tänkesätt och Eder ärliga och ädla patriotism. – Vore jag likgiltig för Edert öde skulle jag också med likgiltighet kunna bevitna Eder lugna gång mot förintelsen” – – –

Så talar till arbetarna den tibetanske profeten, som vill frälsa dem från den förskräcklige ryssen.

Hycklare och narr!

Om du inte är likgiltig för arbetarnas gång mot förintelsen, varför åser du då i stum tystnad arbetarnas dödsmarsch till kapitalismens gnisslande svältmusik?

Om du vill rädda arbetarna, varför ställer du dig icke i spetsen för deras befrielsekamp? Inte för att de behöva dig, men du skulle åtminstone visa att det fanns lite mening i dina storsvulna fraser!

Du är inte likgiltig för deras öde, och likväl ser du med lugn på hur de plundras inpå skinnet av sina arbetsköpare. Du vill dem väl och du ser stumt till statens förtryck när slaverna vilja resa sig! Din tunga talar medkänsla, men din hand och ditt hjärta är med på ”andra sidan barrikaden”, hos arbetarnas svurna fiender.

Är du blind? Ser du inte de hundratusende som våndas och malas i Grottes kvarn, som släpar sina tunga bojar från vaggan till graven för att dina klassbröder skall kunna leva flott. Ser du inte de svältande proletärbarnen och mödrarna med de sinade bröstet plundrade av dina klasskamrater. Ser du inte arbetsslaveriet, det tomma och glädjefattiga trälaslitet för andras välmåga? Ser du inte hur de stupa, arbetets soldater, stupa för arbetslöshetens kanoner, för fabrikernas köttätande maskineri, för armadets dödsspyende kulsprutor, för kapitaliststatens mördande tyranni?

Ser du det, eller ser du det icke? Är du en gemen hycklare eller en enfaldig narr?

Om du ser det, varför vänder du dig inte med dina straffpredikningar till dina klassbröder, mammonsträlarna, som plundra och mörda arbetsslaverna genom sitt samhällssystem. Du ser och likväl tiger du! Stackare! Gå ut till dina öknar och trampa dem kors och tvärs med den krönte krigsgalningens blodmärkta stövlar och dölj ditt ansikte i skam, i skam över ditt misslyckade försök att bedraga arbetarna. De låta inte bedraga sig längre.

De förstå att du inte är med dem och då du inte är *med* dem så är du mot dem, ty de ha aldrig sett dig kämpande i deras leder; och några feta

fraser räkna de inte för solidaritet. De vilja ha handling. Endast den väger något.

Du beundrar arbetarnas ”tysta tålåmod”. O, tack för de orden! Tack för denna piskande blodsskymf som skall träffa de såvande som rapp och jaga skammens rodnad i deras ansikten!

Deras ”tysta tålåmod” är det, som gjort dina klassbröders plundring av deras arbetskraft till en lugn och risklös guldgruva, deras tysta tålåmod är det som gjort det så lätt för plundrare och tjuvar att röva deras livslycka.

O, tack än en gång för de skymfande ord, som skola hjälpa slaverna att resa sig och göra ett slut på detta föraktliga, tysta och undergivna tålåmod, som du så mycket beundrar.

Och din beundran skall komma till sitt slut.

Du säger att du vill frälsa arbetarna från utländskt slavok? Men hur?

Vi ha engelska och tyska och franska kapitalister som stjäla rikedomerna ur våra skogar, våra gruvor, våra torvmossar. Vill du hjälpa arbetarna att bekämpa dem?

Och sedan dessa äro jagade ur landet, vill du hjälpa arbetarna att också befria sig från de inhemska plundrarna?

Nej, du vill det inte, ty du lever själv deras liv, är kött av deras kött och blod av deras blod.

Därför – du är likgiltig för arbetarnas plundring.

Och du vill befordra den, ty du vill arbetarnas underkastelse under kapitalistiskt och statligt tyranni.

Tig då storskrävlare och hycklare! När du inte vill arbetarnas befrielse ur det nuvarande slaveriet, så är du deras öppna fiende, icke deras vän.

Och du är så mycket föraktligare fiende, som du kommer till dem under en hycklad vänskapsmask för att bedraga dem, i stället för att bekämpa dem som ärlig fiende!